

Колектив Науково-дослідного інституту інтелектуальної власності НАПрН України з глибоким сумом сповіщає, що 04.08.2015 р. на 76-му році життя не стало відомого науковця, вченого секретаря нашого Інституту Нежиборця Володимира Івановича, який стояв біля витоків створення нашого Інституту та своєю багаторічною працею сприяв розвитку національної системи інтелектуальної власності.

Володимир Іванович мав нелегке дитинство, адже народився 14.07.1940 р., був дитиною війни. Прийшов у цей світ у славному українському місті Черкаси, з якого досить швидко батьки його вивезли, проте любов до якого проніс через усе життя та часто повертався останніми роками. Недаремно саме за його участі Інститут проводив щорічні конференції з інтелектуальної власності спільно з Черкаським національним університетом імені Богдана Хмельницького. З 1957 до 1962 рр. В. І. Нежиборець навчався в Київському інженерно-будівельному інституті. Після закінчення інституту за розподілом був направлений на підняття Цілини, до м. Кустанай (Казахстан), у будівельний трест № 2, в якому працював на посадах майстра, виконроба, старшого виконроба, а в 1965 р. повернувся до України. Тут він продовжив свою професійну діяльність й працював з 1965 до 1968 рр. у тресті № 3 Головміськбуду м. Києва начальником планово-виробничого відділу.

Починаючи з 1969 р. Володимир Іванович назавжди віддав своє життя поклику науки. Використовуючи свій виробничий досвід, він перейшов до Науково-дослідного економічного інституту Держплану УРСР (пізніше — Мінекономіки України), в якому працював на посадах старшого та провідного наукового співробітника до серпня 2000 р., до виходу на пенсію. У 1973 р. захистив кандидатську дисертацію з економіки, а в 1992 р. отримав звання старшого наукового співробітника.

Маючи шалену енергію, у жовтні 2000 р. поступив на роботу до Українського інституту науково-технічної і економічної інформації на посаду провідного наукового співробітника. Пізніше обіймав посади заступника завідуючого прогнозно-аналітичного центру, завідуючого центру інтелектуальної власності і освіти.

З квітня 2003 р. Володимир Іванович пов'язав свою професійну діяльність з Науково-дослідним інститутом інтелектуальної власності Академії правових наук, де із 2004 р. став беззмінним ученим секретарем. За свій життєвий шлях написав понад 150 робіт, спочатку з економіки будівництва, а пізніше — з економіки інтелектуальної власності й інноваційної діяльності. Його вважали найкращим і найдосвідченішим ученим секретарем наукових інститутів у лавах академії. Адже Володимир Іванович міг відповісти на будь-яке запитання, підготувати документи будь-якої складності, надати консультацію.

Багато років присвятив популяризації знань з інтелектуальної власності та інновацій, завжди брав активну участь у підготовці та проведенні щорічних галузевих конференцій, що провадилися по усій Україні — від Києва до Одеси, від Криму до Черкас. Протягом тривалого та складного трудового шляху Володимир Іванович за свою професійну й сумлінну працю отримував численні подяки, зокрема й у сфері інтелектуальної власності. Рішенням Президії НАПрНУ В. І. Нежиборцю 28.04.2009 р. було оголошено подяку за сумлінну працю, високу трудову дисципліну та активну участь у діяльності колективу.

В. І. Нежиборець користувався заслуженим авторитетом і глибокою повагою не лише серед співробітників Інституту, але й за його межами. Справжній друг, безкінечно добра, порядна, чесна, інтелігентна людина. Вів активний спосіб життя, займався спортом, був душею будь-якої компанії. У нього було ще так багато творчих планів й задумів, які він сподівався реалізувати протягом свого довгого життя...

Колектив Інституту висловлює глибокі співчуття близьким і рідним померлого. Для нас усіх це непоправна втрата